

К 792/Д 87



120000868561

КЪНЧО АТАНАСОВ

„ДОМЪ

М.

ФАБИАНЪ“

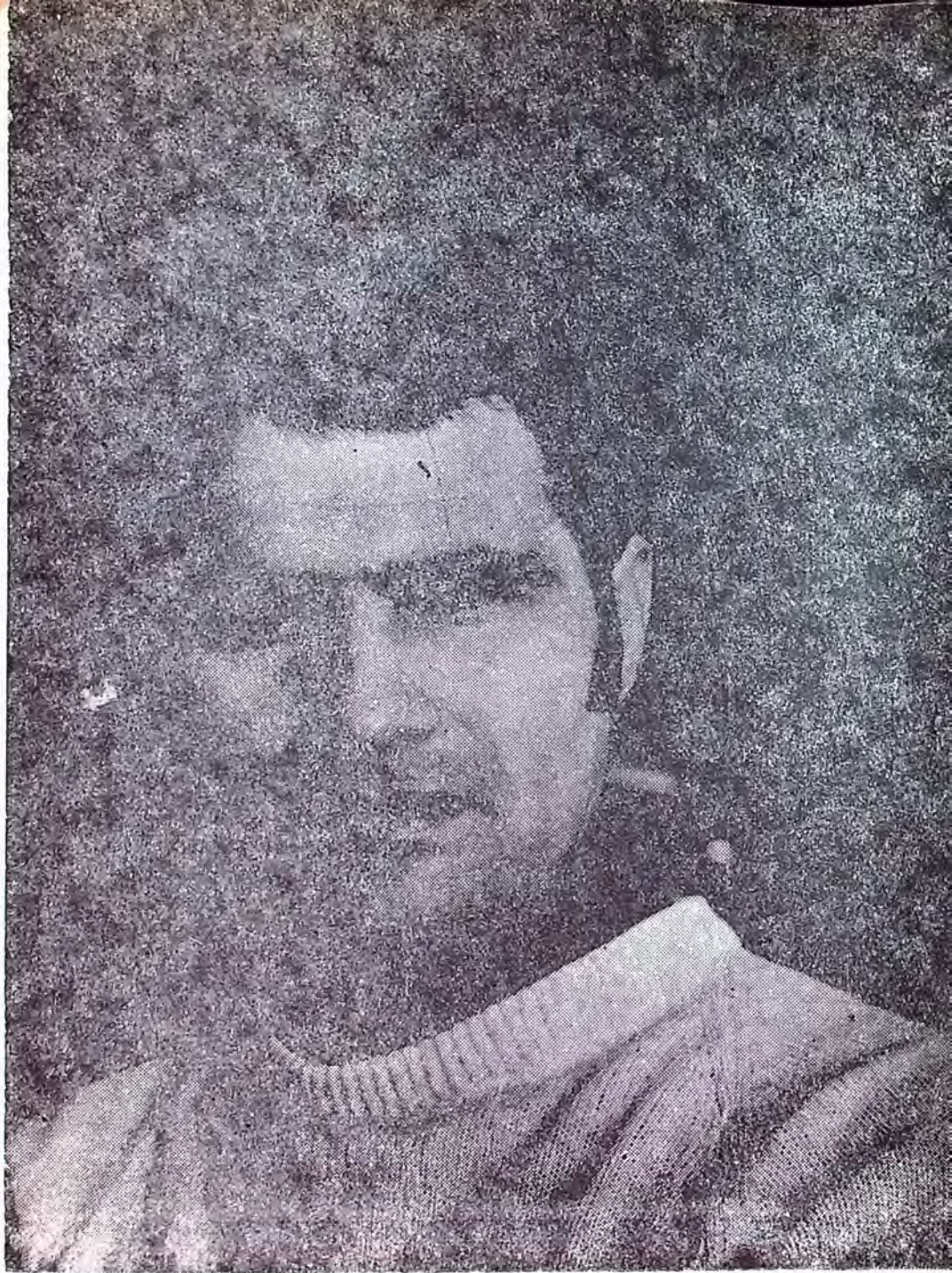
драма в един ден — събота

и три времена — сутрин, по обяд, вечерта

първа премиера

откриване на новия театрален сезон

24 септември 1982 г.



К 792/287

## ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

КРУСЕВ, Маринчо  
технически ръководител,  
глава на семейство

НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ

КРУСЕВА, Людмила  
съпруга на техническия,  
счетоводителка, домакиня  
ПАВЕЛ, Папото

МИЛАНКА ПЕТРОВА

син на Крусеви, репортер  
в местния радиоцентър

КОСЬО СТАНЕВ

НЕЛИ

АЛБЕНА КАЗАКОВА

приятелка на Папото

МИЛА

ЛЮДМИЛА ПЕТРОВА

студентка, дъщеря на Крусеви

ХРИСТО НАМУКОВ

Оня дългия

Ставецът КРУСЕВ

телевизионен зрител

МИНКО МИНКОВ

КЛИМЕНТ МИХАЙЛОВ

Другарката от ЕСГРАОН

СТЕФКА СТЕФАНОВА

ПЕТРАНА ХАЛАЧЕВА

и другите

КАИШАНОВ

ТОМОВ

Бай ДИМИТЪР

НИКОЛАЙ МИТЕВ

ЕМИЛ ИВАНОВ

ЛЪЧЕЗАР ЯНЕВ

постановка

СЛАВИ ШКАРОВ

заслужил артист

сценография

ВИОЛЕТА РАДКОВА

музикално оформление

ДОРА ГРАШЕВА

Регионална библиотека  
"Любен Каравелов"



120000868561

представлението се води от

ДЕНКА ПОПИЛИЕВА

текста следи

РОЗА ЯЧЕВА

## НАЧАЛО НА ПИЕСАТА

### ПЪРВО ВРЕМЕ

Много пъти разграждан, преграждан, конструиран и реконструиран стар апартамент, който в настоящия момент е заприличал не на домашно огнище, а на крило от служебно учреждение. Коридорът отпред, в който се развиват събитията, е всъщност хол. В дъното му има легло, където лежи завит в отгънато родопско одсало старецът Крусев. В отсрещния ъгъл е поставен телевизорът. Отпред се е разположила стара, с масивни крачища, тежка маса, няколко стола и встрани — чертожна дъска. Виждат се трите врати на останалите помещения — стаята на сина, на дъщерята, на кухнята и отвън, на площадката пред стълбището — тази на тоалетната и банята. Отляво на сцената е входната врата с месингова табелка „Домъ М. Фабианъ“ . . .

## КЪНЧО АТАНАСОВ

е роден на 18 октомври 1946 г. в с. Дряновец, Русенски окръг. Завършил е икономика във ВФСИ „Д. А. Ценов“ в Свищов, специалност финанси.

Печата за първи път през 1971 г. във вестник „Студентска трибуна“ — София. Дебютира със сборника разкази „Трета кабина, моля“ — 1974. Следват книгите: „Живи хора“, разкази — 1976 г., „Дърво в гората“, новели — 1977 г., „Дом без огледало“, разкази — 1981 г.

Автор е също така на сценариите за игралния филм „Покрив“ — 1978 г. на телевизионните филми „Живи хора“ — 1979 г., „Строгият от квартал „Акация“ — 1980 г.

Първата му драматургична творба под заглавие „Хартисеният човек“ — 1979 г. е приета в репертоарния план на Драматичен театър „Сава Огнянов“ и сложи началото на творческото сътрудничество между автор и театър. „ДОМЪ М. ФАБИАН“ — 1981 г. е втората пиеса на младия драматург, но по редица обстоятелства става негов сценичен дебют.

Кънчо Атанасов живее и работи във Велико Търново. Редактор е в литературния алманах „Янтра“. Член е на Съюза на българските писатели от 1978 г.

## НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ДЕБЮТАНТА

Драги читателю, с постановката, която гледаме заедно, озаглавена „ДОМЪ М. ФАБИАНЪ“, в репертоара на българския театър влезе едно ново, макар и небезизвестно за литературата ни име — КЪНЧО АТАНАСОВ. Още един литературен творец е привлечен за каузата на сложното и конфликтно изкуство на сцената. И ние с право очакваме от него творби, нови събития.

Но как се стигна до тази стъпка?

Беше преди няколко сезона. Театърът усилено играеше нашумялата творба на известния наш драматург Никола Русев „От земята до небето“, свързана с годишнината на Априлското въстание. Никола Русев дойде в нашия град не само да види постановката, но и да гостува на студентите от ВИММЕСС, които го бяха поканили на разговор. Писателят дойде придружен от невисок млад мъж, тъмен, със строго изрязано лице, подчертано мълчалив, ням свидетел на нашата следобедна среща в сладкарница „Будапеща“. Мина спектакълът, мина и разговорът, късно вечерта Никола Русев си тръгна, придружен пак от същия неизвестен младеж. Все пак на сбогуване ние разменихме няколко думи, от които неизвестността бе свалена — името Кънчо Атанасов вече ми даваше доста координати.

И когато след време се видяхме във Велико Търново, по време на Националния преглед на българската драма и театър, където се представихме с „Босилек за Драгинко“ и „Лазарица“, разговорът ни потръгна от само себе си и показа, че Кънчо съвсем не е затворен мълчаливец. Няколко деликатни сондажа от моя страна и стана ясно — той се интересува от изкуството на сцената, прави сериозен драматургичен опит, търси подкрепа. И скоро след това ми даде ръкопис, озаглавен „Хартиеният човек“.

Няма да разказвам пространно перипетиите, през които мина този хартиен човек заедно с автора си. В тях влизат не само прочити, разговори, обсъждания, уговорки, препоръки, поправки — това е в реда на нещата, това е черната, кърговска, авторска, редакторска и постановъчна работа. Но тук трябва да се броят и чисто дипломатическите ходове, които са наложителни, щом се заемеш да защитаваш творбата на един съвършено неизвестен, при това — нелек автор. Пиесата трябва да се прочете от доста хора, да се чуе мнението им, а днес, при тоя огромен литературен наплив, е тъй трудно да заинтригуваш необходимия човек. . .

Но веднага трябва да призная, че за „Хартиеният човек“ не бе и тъй трудно да се воюва. Защото пиесата сама се защитаваше доста солидно. Всеки, който я прочиташе, оставаше респектиран от това особено метафорично виждане на конфликта старо-ново, на присъствието на отживелицата в нашето съвремие, на решението на сюжета и образите с такива ярки и сочни бои.

И ние твърдо се спряхме на пиесата „Хартиеният човек“. Окриленият автор някак много скоро ни донесе и нова пиеса — „Домъ М. Фабианъ“. Също достатъчно идейно и художествено аргументирана, оригинална, ярка. Тогава патежаха други репертоарни съпоставки, чисто технически съображения, творчески потребности. Така втората пиеса стана дебютна за Кънчо Атанасов, а първата остана за после. В пътя на много драматурзи у нас и по света тези размени са нещо естествено, нормално за живата и темпераментна театрална действителност. Така че, срещата ни с „Домъ М. Фабианъ“ е прелюдия към срещата ни и с „Хартиеният човек“ на Кънчо Атанасов. А както казва сам авторът, много скоро може би той ще се яви пред нас и с третата си пиеса.

Да бъде „На добър час!“ . . .

**ВАСИЛЕН ВАСЕВ**

Главен художествен ръководител и директор  
АТАНАС БОЯДЖИЕВ — театровед

Главен режисьор  
СЛАВИ ШКАРОВ, заслужил артист

Завеждащ литературното бюро  
ВАСИЛЕН ВАСЕВ — театровед

Режисьор ДУШКО ДОБРЕВ

Художник—проектант  
ВИОЛЕТА РАДКОВА

Художник по рекламата  
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

#### Технически сътрудници

завеждащ постановъчната част — Петър Гузелски, художник-изпълнители — Христо Луканов и Иван Памуков, ръководител „Организация и реклама“ — Дора Ковачева, ръководители на художествено осветление — Георги Харалампиев и Димитър Ников, завеждащ звуково оформление — Цвятко Ячев, театър-майстори Кънчо Начев и Минчо Рачев, тапицерско ателие — Йордан Петров, завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев, шивашко ателие Мария Бурова и Маньо Манев, железарско ателие — Георги Петков, дърводелско ателие — Ангел Ганев, грим и перуки — Гинка Ангелова и Бисерка Любенова, завеждащи театрален гардероб — Христина Балинова и Мария Луканова;